

Sender Regime Type: De invloed van de Verenigde Staten

Universiteit Leiden

Door: Bart Oudijn

Studentnummer: 1251589

Aantal woorden: 6694 woorden

Begeleider: Prof. Dr. G.A. Irwin

Economische Sancties

Datum: 6 juni 2016

I. Inleiding

In 1948 stelde de V.S. economische sancties in tegen Nederland vanwege in het bezit houden van Nederlands Indië (Nossal, 1999, blz. 135). Deze sanctie bestond uit het opschorten van de Marshallhulp aan Nederland (Ibid). Nederland gaf toe aan de eisen van de V.S. en verleende Nederlands Indië onafhankelijkheid (Ibid). Deze sanctie kan dus worden gezien als zeer succesvol (Ibid). Echter zijn lang niet alle sancties succesvol (HSE, 2007). Een goed voorbeeld hiervan is het handelsembargo dat de V.S. heeft opgelegd aan Cuba in 1960 vanwege de banden met de Sovjet-Unie en het communisme op het eiland (French, 1998, blz.1). De familie Castro is nog steeds aan de macht op Cuba en het handelsembargo is nog steeds van kracht.

Deze twee economische sancties zijn slechts enkele voorbeelden van een groot aantal sancties dat sinds de Tweede Wereldoorlog is opgelegd. Hierdoor rijst de vraag waarom de ene sanctie succesvol is en de andere niet. Het regime type van het land dat de sanctie oplegt, het *sender* regime type, is één van de variabelen die mogelijk invloed op het succes van de sanctie heeft. Volgens Hart (2000) & Lektzian en Soufa (2003) zijn democratische landen succesvoller in het opleggen van economische sancties dan landen met een ander regime type. De V.S. legt echter een groot deel van de economische sancties op. Als de V.S. succesvoller is dan andere landen in het opleggen van economische sancties zou dit het succes van democratieën kunnen verklaren. Deze scriptie zal daarom de volgende onderzoeksvraag onderzoeken: zijn non-V.S. democratieën succesvoller in het opleggen van economische sancties dan landen met een ander regime type?

Hart (2000) en Lektzian & Soufa (2003) hebben gekeken naar het succes van economische sancties die zijn opgelegd door democratieën. Beide keken zij of democratieën succesvoller zijn in het opleggen van economische sancties. Toen democratieën succesvoller bleken te zijn heeft Hart (2000) gekeken wat er gebeurd als hij de V.S. uitsluit in zijn analyse. Hij zegt er het volgende over:

“ The results do not change at all and, in fact, it seems that democratic states are better sanctioners in spite of the U.S. rather than because of the U.S.” (Ibid, blz. 280). Hij zegt dit pas in de conclusie van zijn artikel. Dit komt omdat Hart te weinig cases overhoudt om een significante conclusie te kunnen trekken over het succes van sancties. Hart (2000) levert geen bewijs waaruit duidelijk wordt dat de V.S. slechter is dan andere democratieën in het opleggen van economische sancties. Lektzian & Soufa (2003, blz. 886) hebben hetzelfde probleem als Hart.

Dit komt omdat in beide onderzoeken de dataset van Hufbauer, Schott, Elliot en Oegg (hierna HSE) gebruikt wordt. Deze dataset heeft slechts 204 waarnemingen bij 174 cases. In deze scriptie zal daarom de *Threat and Imposition of Sanctions* (hierna TIES) dataset gebruikt worden. Deze dataset heeft 1412 cases. Hierdoor wordt het probleem dat Hart (2000) en Lektzian & Soufa (2003) tegenkwamen omzeild. In deze onderzoeken zijn zo weinig cases over dat er geen significantie bereikt kon worden. Doordat deze scriptie gebruik maakt van de TIES dataset blijven er genoeg cases over, zelfs als de V.S. wordt uitgesloten.

Deze scriptie zal met behulp van de TIES dataset twee soorten statistische analyses maken. Ten eerste zal een kruistabel gemaakt worden met het succes van economische sancties per regime type. Hierna zullen meerdere binaire logistische regressieanalyses worden gemaakt. Uit deze twee soorten analyses moet een goed beeld ontstaan of ook uit de TIES dataset blijkt dat democratische landen succesvollere opleggers van economische sancties zijn dan andere landen met een ander regime types. Daarnaast moet duidelijk worden of de V.S. minder of meer succesvol is in het opleggen van economische sancties dan andere democratische landen.

II. Literatuur review

Een groot deel van de literatuur over economische sancties gaat over het succes van economische sancties en factoren die invloed hebben op het succes van economische sancties. Deze review bestaat uit twee delen. In het eerste deel zal gekeken worden naar literatuur over economische sancties in het algemeen. In dit deel zal bijvoorbeeld gekeken worden naar het onderzoek van HSE (2007). Ook zal in dit deel gekeken worden naar onderzoeken over variabelen die belangrijk zijn om het succes van economische sancties te verklaren. In het tweede deel van de review zal de nadruk liggen op literatuur die specifiek voor deze scriptie is. Er wordt vooral gekeken naar de literatuur over *sender* regime type en de Verenigde Staten.

Allereerst zal gezocht worden naar een definitie van economische sancties. Er wordt in de academische literatuur zelden een definitie van economische sancties gegeven. Veel onderzoeken gebruiken grofweg dezelfde definitie. Dit komt deels omdat de termen economische sancties en economische druk vaak door elkaar heen worden gebruikt (Lektzian & Soufa, 2003, blz. 642). Om dit te omzeilen wordt vaak de definitie van Baldwin van *statecraft* gebruikt (Lektzian & Soufa, 2003, blz. 642). Baldwin (1985) definieert *statecraft* als “het gebruik van economische middelen om het gedrag van andere internationale actoren

te beïnvloeden op niet economische terreinen” (blz. 32). Door deze definitie te gebruiken hoeft er geen strikt onderscheid gemaakt te worden tussen druk en sancties. Bovendien wordt dit in de datasets over economische sancties ook niet gedaan. In dit onderzoek zal daarom deze definitie van *statecraft* worden aangehouden.

Het eerste omvangrijke rapport over het succes van economische sancties is het in 1985 gepubliceerde onderzoek “*Economic Sanctions Reconsidered*” van HSE. Sinds dit rapport zijn er twee nieuwe edities uitgegeven, waarvan de meest recente uit 2007 stamt (HSE, 2007, blz. 10). Het onderzoek van HSE neemt een belangrijke plek in de academische literatuur over economische sancties in (Drury, 1998, blz. 497). In het rapport behandelen HSE een grote verscheidenheid aan variabelen die invloed zouden kunnen hebben op het succes van economische sancties. Deze worden opgesplitst in politieke en economische variabelen.

In het rapport van HSE wordt gebruik gemaakt van een eigen dataset die HSE ontwikkelen. Deze dataset bestaat uit 204 waarnemingen bij 174 cases. De dataset wordt vaak gebruikt bij grote n studies over het succes van economische sancties. Omdat deze dataset lang de belangrijkste dataset over economische sancties is geweest is een groot deel van de bevindingen in de literatuur op deze dataset gebaseerd. Echter wordt er ook kritiek geuit op de dataset van HSE. Deze kritiek komt met name van Robert Pape (1997, blz. 92). Volgens Pape noemen HSE veel sancties een succes terwijl ze dat in werkelijkheid niet zijn (Ibid, blz. 93).

Drury (1998) voert een multivariate analyse aan de hand van het rapport van HSE uit. Hij onderzoekt een groot deel van de variabelen van HSE (Drury, 1998, blz. 497). Het blijkt dat slechts twee variabelen significant zijn (Ibid, blz. 504). Deze twee variabelen zijn “*target GNP cost*” en “*year*” (Ibid, blz. 504). “*Target gnp cost*” meet de kosten die de sancties de *target* oplevert als percentage van het BNP van de *target* (HSE, 2007, blz. 114). Deze variabele heeft een richtingscoëfficiënt die hoger dan nul is. Sancties zijn succesvoller als de kosten hoger zijn. De tweede significante variabele is “*year*” (Drury, 1998, blz. 504). Dit is het beginjaar van de sanctie (Ibid, blz. 501). Deze variabele heeft een negatieve invloed op sancties. Sancties worden minder succesvol als de waarden van “*year*” hoger worden. Omdat deze twee variabelen in Drury’s model significant zijn, worden deze twee variabelen opgenomen in het model.

In deze scriptie is het regime type van de *sender* de belangrijkste onafhankelijke variabele die onderzocht wordt. Er zijn meerdere onderzoeken naar het regime type van de *sender* gedaan. Kim Nossal (1999) noemt regime type als eerste en noemt deze variabele “een variabele waar studenten overheen hebben gekeken” (blz. 128). Nossal kijkt naar 14 cases

waarbij democratieën onderling sancties opleggen (Ibid, blz. 149). Veel van deze sancties zijn succesvol geweest. Nossal zegt dat het regime type van de sender en de target mogelijk invloed hebben op het succes van sancties maar dat dit niet het enige is dat het succes van sancties bepaalt (Ibid, blz. 149). Nossal geeft echter geen variabelen die volgens hem ook belangrijk zijn om het succes van deze sancties te verklaren (Ibid).

Lektzian & Soufa (2003) en Cox & Drury (2006) kijken naar de hoeveelheid sancties die verschillende regime types aan elkaar opleggen. Volgens hen maken democratieën vaker gebruik van economische sancties (Lektzian & Soufa, 2003, blz. 642). Echter leggen ze minder vaak sancties tegen andere democratieën op (Ibid). Dit komt volgens Lektzian en Soufa vanwege de *democratic peace theory* (2003). Democratieën voeren onderling geen oorlogen volgens deze theorie. Dezelfde redenen zorgen ervoor dat democratieën onderling geen sancties zouden opleggen (Ibid, blz. 647). Een andere mogelijke verklaring is dat democratieën onderling meer handel drijven (Polachek, 1997 blz. 296).

In meer recente literatuur wordt echter tegengesproken dat democratieën onderling minder sancties opleggen (Wallace, 2013, blz. 479). Wallace haalt hiervoor een artikel van Hafner-Burton en Montgomery (2008) aan waar zij zeggen dat dit komt door de V.S. (Wallace, 2013, blz. 481). Cox & Drury en Lektzian & Soufa maken beide gebruik van de HSE dataset (Hafner-Burton & Montgomery, 2008, blz. 113). Volgens Hafner-Burton & Montgomery (2008) komt de V.S. onevenredig vaak voor in de HSE dataset (blz.112). Bovendien legt de V.S. amper sancties op aan andere democratieën (Ibid, blz. 112). Dit beïnvloedt de dataset van HSE. Het lijkt hierdoor dat democratieën onderling minder sancties opleggen (Ibid, blz. 112). De conclusie in de literatuur dat democratieën onderling weinig sancties uitdelen zou met name komen doordat de HSE dataset wordt gebruikt.

Hart (2000) is de eerste in de academische literatuur die een grote n studie doet naar het *sender* regime type en het succes van economische sancties (Lektzian & Soufa, 2007). Hart maakt gebruik van een statistische analyse om te kijken naar de invloed van *sender* regime type op het succes van economische sancties (Ibid). Zijn hypothese is dat democratische *senders* succesvoller zijn in het opleggen van economische sancties dan staten met een ander regime type (Hart, 2000, blz. 269). Hart (2000) maakt gebruik van de dataset van HSE (blz. 276). Hij sluit cases uit waar naast economische sancties ook militaire actie is gebruikt (Ibid, blz. 269). Hierdoor blijven slechts 81 cases over. Dit is een kleine n voor een statistisch onderzoek. *Sender* regime type is, ondanks de kleine n, significant in het onderzoek van Hart. Democratieën leggen succesvoller economische sancties op dan landen met een ander regime type.

In de conclusie zegt Hart dat hij ook heeft gekeken naar de invloed van de V.S. op het succes van economische sancties die zijn opgelegd door democratieën. Dit heeft hij gedaan door alle cases die de V.S. heeft opgelegd uit te sluiten uit zijn dataset (Ibid, blz. 280). Vervolgens heeft Hart de analyse opnieuw uitgevoerd (Ibid, blz. 280). Hij claimt dat het regime type van de oplegger in deze analyse nog meer invloed heeft op het succes van de sanctie (Ibid). Hart geeft echter geen empirisch bewijs voor deze claim. Het aantal cases dat Hart overhoudt is te klein om een significantieniveau te bereiken (Ibid). Omdat hij de claim niet ondersteunt met empirisch bewijs kan er geen conclusie getrokken worden of de V.S. meer of minder succesvol is in het opleggen van economische sancties dan andere democratieën.

Lektzian & Soufa (2007) houden dezelfde slag om de arm. Ook uit hun onderzoek blijkt dat democratische *senders* succesvoller zijn dan *senders* met een ander regime type (Ibid, blz. 866). Echter zeggen ook zij dat de V.S. zo'n groot deel van de sancties op zich neemt dat er met terughoudendheid naar de resultaten moet worden gekeken (Ibid, blz. 866).

III. Data & Methode

Voor deze scriptie zal een statistische analyse gemaakt worden met behulp van de TIES dataset. Er zijn twee veel gebruikte datasets over economische sancties. De eerste is de dataset van HSE. Deze dataset ontwikkelden HSE bij "*Economic sanctions Reconsidered*" (HSE, 2007). De economische sancties in de HSE dataset vonden plaats tussen 1914 en 2000 en kent 204 waarnemingen bij 174 cases van economische sancties.

Een andere dataset is de *Threat and Imposition of Sanctions* (TIES) dataset. Deze dataset is met 1412 cases aanzienlijk groter dan de HSE dataset. De sancties in de TIES dataset vonden plaats tussen 1945 en 2005. Naast de omvang is er een ander belangrijk verschil tussen de HSE en de TIES dataset. In de TIES dataset worden ook cases opgenomen waarin niet daadwerkelijk sancties zijn ingesteld maar er slechts gedreigd werd met het instellen van sancties.

Er zit echter ook een verschil tussen de cases in de twee datasets. Dit blijkt uit de discussie in de literatuur tussen aan de ene kant Cox & Drury en Lektzian & Soufa en aan de andere kant Hafner-Burton & Montgomery en Wallace. Het gaat hier met name om het aantal sancties die democratieën elkaar onderling opleggen. Het verschil tussen de twee datasets is mogelijk van invloed op de conclusie van de analyse. Er zal daarom eerst gekeken worden naar het verschil tussen de HSE en TIES dataset. Door een bivariate frequentieverdeling van

de regime types van de *sender* en de *target* kan het verschil tussen de twee dataset worden aangetoond.

Tabel 1. Bivariate frequentieverdeling van sancties per regime type in de HSE dataset

		Regime type <i>target</i>			
		Autocratie	Anocratie	Democratie	Totaal
Regime type <i>sender</i>	Autocratie	2%	0%	3%	5% (8)
	Anocratie	5%	1%	5%	10% (15)
	Democratie	40%	24%	21%	85% (133)
Totaal		47% (73)	25% (39)	28% (44)	100% (156)

Tabel 2. Bivariate frequentieverdeling van sancties per regime type in de TIES dataset.

		Regime type <i>target</i>			
		Autocratie	Anocratie	Democratie	Totaal
Regime type <i>sender</i>	Autocratie	3%	2%	7%	12% (133)
	Anocratie	1%	1%	3%	5% (63)
	Democratie	20%	13%	50%	83% (944)
totaal		24% (273)	16% (182)	60% (685)	100% (1140)

In tabel 1 en 2 is duidelijk het verschil tussen de HSE en de TIES dataset te zien. In de TIES dataset zijn aanzienlijk meer sancties tussen democratieën opgenomen. Omdat Hart gebruik maakt van de HSE dataset en in deze scriptie de TIES dataset gebruikt wordt, kan dit verschil betekenen voor het succes van sancties per regime type. Daarom zal de conclusie van Hart getest moeten worden in de TIES dataset. Hierna kan gekeken worden naar het succes van sancties van de Verenigde Staten en sancties die opgelegd zijn door andere democratieën.

Hiervoor zal in een deel van de analyses alle cases waarbij de V.S. de *sender* was worden uitgesloten. Door de modellen waarbij de V.S. niet is uitgesloten te vergelijken met modellen waar de V.S. is uitgesloten kan gekeken worden of de V.S. succesvoller sancties kan opleggen dan andere democratieën. Omdat een groot gedeelte van de sancties worden verstuurd door de V.S., is de HSE dataset te klein voor een analyse waarin de V.S. wordt uitgesloten. Dit blijkt uit eerdere onderzoeken van onder andere Hart (2000) en Lektzian & Soufa (2003). Om deze reden zal in dit onderzoek de TIES dataset gebruikt worden. Deze

dataset heeft aanzienlijk meer cases waardoor de analyse ook zonder de V.S. kan worden uitgevoerd.

A. Data

Succes

Succes zal in deze analyse de afhankelijke variabele zijn en wordt afgeleid van het resultaat van de sanctie. In de TIES dataset is het resultaat van de sancties opgenomen in een variabele (Morgan, Bapat & Kobayashi, 2013, blz.12) . Deze variabele kan tien verschillende waarden aannemen. De waarden 1 tot en met 5 gaan over resultaten die worden behaald met het dreigen met een sanctie (Ibid, blz.12). De waarden 6 t/m 10 worden gebruikt voor cases waar een sanctie is ingesteld (Ibid, blz. 12).

Bij de waarden 1, 2, 6 en 7 past de target het gedrag deels of volledig aan de eisen van de *sender* (Ibid, blz. 13). Als de target zich niet schikt naar de eisen van de *sender*, krijgt de variabele de waarde 3, 4,8 of 9 (Ibid, blz. 13). Als de target en de *sender* onderhandelen over een oplossing krijgt de variabele de waarden 5 of 10 (Ibid, blz. 13).

Omdat er gebruik wordt gemaakt van een binaire logistische regressieanalyse moet de afhankelijke variabele dichotoom zijn. De variabele moet daarom worden gehercodeerd. Cases waarbij de *target* ondanks de dreiging of de sanctie het gedrag niet verandert worden gezien als geen succes. De waarden 3, 4, 8 en 9 worden daarom gehercodeerd tot de waarde 1 (geen succes). Cases waarbij de *target* het gedrag verandert na een economische sanctie of de dreiging hiervan worden gezien als succes. De cases die als resultaat de waarden 1, 2, 6 en 7 hebben worden daarom gehercodeerd tot de waarde 2 (succes). Tot slot zijn er ook cases waarbij de *target* en de *sender* met succes zijn gaan onderhandelen na het dreigen of opleggen van een economische sanctie. Bij een onderhandeling wordt een compromis gesloten waarmee de *target* het gedrag verandert. Omdat het gedrag van de *target* verandert kan de sanctie gezien worden als een succes. Deze cases, met de waarden 5 en 10, worden daarom ook zo gecodeerd en krijgen de waarde 2 (succes).

Regime type *target*.

In de TIES dataset is een variabele die het regime type van de target weergeeft. Er wordt gebruik gemaakt van een 21 puntsschaal. Deze schaal komt uit het Polity IV rapport (Marshall & Gurr, 2013) Deze schaal loopt van -10 (volledige autocratie) tot 10 (volledige democratie). HSE maken echter gebruik van een 3 puntsschaal (HSE, 2007, blz.77). In deze scriptie wordt HSE gevolgd in hun methode en hercodeer de 21 puntsschaal tot een 3

puntsschaal. Hierbij worden de scores -10 tot -6 gehercodeerd tot 1 (autocratie), -5 tot en met 5 tot 2 (anocratie) en de scores 6 tot en met 10 tot 3 (democratie). Niet statelijke actoren zoals de Verenigde Naties en de Europese Unie worden als *missing* gecodeerd.

Regime type *sender*

Het regime type van de *sender* is de belangrijkste onafhankelijke variabele in dit onderzoek. In de TIES dataset is een variabele opgenomen die kijkt naar het regime type van de *sender*. Deze kent dezelfde schaal als het *target* regime type. Het *sender* regime type wordt om deze reden ook op dezelfde manier gehercodeerd als *target* regime type.

US case

Omdat een groot deel van de economische sancties wordt opgelegd door de V.S. wordt een variabele hierover opgenomen. In de TIES-dataset staat een variabele over de V.S. als oplegger van economische sancties. Deze variabele heeft de waarde 1 voor cases waar de V.S. de belangrijkste *sender* is en een waarde 0 waar andere landen dit zijn.

Kosten *target*

De economische kosten voor de *target* worden gezien als een belangrijke variabele voor het succes van economische sancties (Drury, 1998, blz. 504). Volgens Drury is dit zelfs één van de weinige variabelen die in een multivariate analyse significant is (Ibid). HSE nemen kosten voor de *target* in hun database op als bedrag, als percentage van het BNP van de *target* en de kosten per capita (HSE, 2007, blz. 120). In de TIES dataset zijn de economische kosten voor de *target* opgenomen in een driepuntsschaal (Morgan, Bapat & Kobayashi, 2013, blz.11). Deze schaal kent de waarden 1 (minor), 2 (major) en 3 (severe) (Ibid). Echter zijn dit enkel de kosten bij sancties die zijn ingesteld. De kosten voor sancties waarmee gedreigd is zijn opgenomen in een aparte variabele. Deze variabele heeft dezelfde driepuntsschaal als de gewone kosten. Voor dit onderzoek zijn de kosten en de verwachte kosten gecombineerd in een nieuwe variabele. Deze variabele kent dezelfde driepuntsschaal als de kosten en de verwachte kosten voor de *target*.

Kosten *sender*

Naast de economische kosten voor de *target* zijn de kosten voor de *sender* ook van belang. *Senders* zouden eerder kunnen stoppen met sancties als de binnenlandse kosten te hoog worden. In de multivariate analyse van Drury is deze variabele echter niet significant (1998,

blz. 504). In de TIES dataset wordt voor de kosten voor de oplegger dezelfde driepuntsschaal gebruikt als voor de kosten voor de *target* (Morgan, Bapat & Kobayashi, 2013, blz. 12). De TIES dataset heeft een aparte variabele met de verwachte kosten voor de *sender* voor sancties waarmee gedreigd is (Ibid). De kosten en de verwachte kosten voor de *sender* worden op dezelfde manier gecombineerd als bij de kosten voor de *target*.

Beginjaar

Het jaar waarin de sanctie werd ingesteld is één van de weinige significante variabelen in de analyse van Drury (1998, blz. 504). De richtingscoëfficiënt van het beginjaar van de sanctie is in het onderzoek van Drury negatief waardoor sancties die later begonnen minder succesvol zijn. Omdat deze variabele in het onderzoek van Drury significant is, wordt de variabele meegenomen in de analyse van deze scriptie. Het beginjaar is als variabele opgenomen in de TIES dataset.

Opleggen sancties

Niet alle sancties worden opgelegd. Soms is het dreigen met het opleggen van sancties voldoende om de *target* het gedrag aan te laten passen. Omdat in deze scriptie zowel wordt gekeken naar sancties waarmee slechts mee gedreigd wordt als naar daadwerkelijk opgelegde sancties, zal het opleggen van sancties worden meegenomen in de analyse. Deze binaire variabele is opgenomen in de TIES dataset.

B. Methode

De analyse zal bestaan uit twee delen omdat twee bevindingen uit het onderzoek van Hart (2000) getest moeten worden. Het succes van economische sancties van regime types moet opnieuw onderzocht worden omdat gebruik wordt gemaakt van een nieuwe dataset. Daarnaast moet gekeken worden naar het succes van sancties die zijn opgelegd door de V.S. Hier zal in het tweede deel van de analyse naar gekeken worden.

In het eerste deel van de analyse wordt gekeken naar het succes van economische sancties per regime type van de oplegger. Dit wordt op twee verschillende manieren gedaan. Ten eerste wordt een kruistabel gemaakt met het regime type van de *sender* en het succes van de sanctie. Daarna zullen meerdere binaire logistische regressieanalyses worden gemaakt.

In het tweede deel van de analyse wordt vervolgens gekeken of de V.S. meer of minder succesvol is in het opleggen van sancties dan andere democratieën. Dit wordt ook op twee manieren gedaan. Ten eerste wordt een kruistabel gemaakt. In deze kruistabel wordt

gekeken naar het succes van sancties van de V.S. en naar sancties die opgelegd zijn door andere democratieën. Vervolgens zullen meerdere binaire logistische regressieanalyses gemaakt worden.

Dit wordt gedaan omdat een kruistabel niks zegt over significantie en slechts één onafhankelijke variabele meet. Om de invloed van de variabelen op significantie te onderzoeken zal een binaire logistische regressieanalyse worden gemaakt. Een logistische regressieanalyse is een statistische analyse waarbij de afhankelijke variabele categorisch is (Freedman, 2009, blz. 128). Hierdoor kan de afhankelijke variabele een bepaald aantal waarden aannemen (Ibid, blz. 128). In een binaire logistische regressie analyse kan de afhankelijke variabele slechts twee waarden aannemen.

Daarnaast kunnen in een logistische regressieanalyses meerdere onafhankelijke variabelen worden toegevoegd. Hierdoor kan gekeken worden of andere variabelen de invloed van het regime type van de *sender* onderdrukken. Er kan mogelijk sprake zijn van een schijnverband. Door het aandeel van de V.S. in de wereldeconomie zouden zij bijvoorbeeld hogere kosten kunnen opleggen dan andere landen. Dit heeft mogelijk invloed op het succes van economische sancties van democratieën.

In de eerste logistische regressie analyse zullen alleen de regime types van de *sender* en de *target* worden meegenomen. Hierdoor kan gekeken worden hoe sterk de invloed van de variabelen is op het model. Vervolgens zullen variabelen worden toegevoegd aan het model. In de academische literatuur worden meerdere variabelen belangrijk genoemd om het succes van economische sancties te verklaren. Het grootste deel hiervan is al in de literatuur review behandeld. Deze variabelen zijn *U.S sender*, kosten voor de *target*, kosten voor de *sender*, beginjaar en het instellen van de sanctie.

In het tweede deel van de analyse volgt na de kruistabel twee binaire logistische regressieanalyses. In deze regressieanalyses worden dezelfde variabelen getest als in het eerste deel. Omdat in dit deel alle cases waarbij de V.S. de *sender* is, zijn uitgesloten valt de variabele *U.S. sender* weg in deze analyse.

IV. Analyse

A. Sender regime type in TIES.

Ten eerste moet getest worden of *sender* regime type als variabele invloed heeft op het succes van economische sancties. Hart gebruikte hier de HSE dataset voor terwijl in dit onderzoek de TIES dataset wordt gebruikt. Om de bevindingen van Hart te ondersteunen moet blijken dat democratieën succesvoller zijn in het versturen van economische sancties dan landen met een ander regime type. Bovendien moet deze variabele significantie bereiken in de logistische regressieanalyses.

Tabel 3. Succes economische sanctie per regime type.

		Succes van de economische sancties		Totaal
		Geen succes	Succes	
Regime type <i>sender</i>	Autocratie	50 % (59)	50 % (59)	100 % (118)
	Anocratie	42 % (24)	58 % (31)	100 % (55)
	Democratie	43 % (305)	57 % (406)	100 % (711)
Totaal		43 % (388)	57 % (496)	100 % (884)

Uit tabel 3 blijkt dat het succespercentage van sancties opgelegd door autocratieën het laagst is. Sancties die opgelegd zijn door democratische en anocratische landen zijn ongeveer even succesvol. Deze kruistabel onderschrijft de bevindingen van Hart slechts deels. Democratieën zijn alleen beter dan autocratieën in het opleggen van economische sancties. Het aantal sancties dat opgelegd wordt door anocratieën is echter erg laag. Er kan hier daarom sprake zijn van toeval. Bovendien wordt significantie niet meegenomen in deze kruistabel.

De significantie wordt onderzocht met behulp van meerdere binaire logistische regressieanalyses. Ten eerste worden alleen de variabelen *sender* regime type en *target* regime type meegenomen. Hierna worden meer onafhankelijke variabelen toegevoegd. De resultaten van de eerste binaire logistische regressieanalyse zijn te vinden in tabel 4.

Tabel 4. Model 1: *Sender* en *Target* regime type en succes

Onafhankelijke variabele	B	SE	P > Z	Exp (B)
<i>Sender</i> regime type	,156	,100	,118	1,169
<i>Target</i> regime type	,088	,083	,293	1,092
Constant	-,166	,218	,447	,847
Nagelkerke pseudo R^2	,005			
N	835			

Geen van de twee variabelen bereikt significantie, ondanks de hoge n. De n in het onderzoek van Hart (2000) was met slechts 81 cases aanzienlijk lager. Er moet echter wel gezegd worden dat het regime type van de *sender* dicht in de buurt komt van het .1 significantieniveau. Dit is opvallend omdat het regime type van de *sender* volgens Hart (2000) erg veel invloed had op het succes van economische sancties. Model 1 ondersteunt de conclusie van Hart (2000) niet.

Tabel 5. Model 2: Toevoegen overige onafhankelijke variabele

Onafhankelijke variabele	B	SE	P > Z	Exp (B)
<i>Sender</i> regime type	,245	,132	,063	1,278
<i>Target</i> regime type	,102	,097	,293	1,108
U.S. <i>Sender</i>	-,107	,184	,561	,898
Kosten <i>target</i>	,902	,179	,000	2,465
Kosten <i>sender</i>	-,824	,367	,025	,439
Beginjaar	-,004	,005	,452	,996
Instellen sanctie	-,034	,163	,836	,967
Constant	7,012	10,123	,489	1,109*10 ³
Nagelkerke pseudo R^2	,072			
N	684			

De resultaten van de binaire logistische regressie analyse met alle onafhankelijke variabelen zijn te vinden in tabel 5. De resultaten zijn aanzienlijk beter dan in model 1. Drie onafhankelijke variabelen hebben significantie op tenminste het .1 niveau bereikt. Voor dit onderzoek zijn de resultaten van *sender* regime type het belangrijkste. Model 2 laat zien dat *sender* regime type wel significant is, terwijl dit in model 1 nog niet het geval was. De richtingscoëfficiënt van *sender* regime type is positief, waardoor gezegd kan worden dat democratieën succesvoller zijn in het opleggen van sancties dan staten met een ander regime type. Model 2 ondersteunt daarmee de claim van Hart.

De overige significante variabelen uit het model zijn kosten *target* en kosten *sender*. De kosten van de *target* waren ook in het multivariate model van Drury (1998) een significante variabele (blz. 504). In model 2 is deze variabele ook significant. De richtingscoëfficiënt is hoger dan 0, wat betekent dat hogere kosten leiden tot meer succes van de sanctie. De richtingscoëfficiënt van de kosten van de sender is lager dan 0. Hogere binnenlandse kosten bij het opleggen van economische sancties leiden tot minder succes.

Opvallend is dat de variabele beginjaar niet significant is in dit model. In het onderzoek van Drury was dit één van de weinige significante variabelen. Bij Drury is de coëfficiënt van beginjaar in dit model negatief. Sancties die later ingesteld zijn, zullen dus minder snel succesvol zijn. In model 2 is de variabele echter niet significant. Beginjaar heeft in dit model geen invloed op het succes van economische sancties.

Daarnaast is het opvallend dat *target* regime type niet significant is in dit model. De verwachting was dat deze variabele wel significantie zou bereiken. Eén van de aanbevelingen van HSE (2007, blz. 186) is immers “*Beware autocratic regimes*”. Hierdoor was de verwachting dat *target* state significantie zou bereiken. Echter blijkt uit deze analyse niet dat het regime type van de *target* van invloed is op het succes van de sancties.

B. Verenigde Staten uitgesloten

Nadat in het eerste deel van de analyse de conclusie van Hart (2000) is bevestigd zal gekeken worden naar de tweede claim van Hart. Volgens deze claim is de V.S. minder succesvol in het opleggen van economische sancties dan andere democratieën. Hiervoor zal ten eerste een kruistabel worden gemaakt waarin gekeken wordt naar het succes van sancties die zijn opgelegd door de V.S. en sancties van andere democratieën.

Tabel 6. Succes Verenigde Staten & andere democratieën

	V.S. <i>Sender</i>	Non V.S. democratie <i>sender</i>
	Valid Percent	Valid Percent
Geen succes	44%	40%
Succes	56%	60%
totaal	100%	100%
	(477)	(226)

Uit tabel 6 is op te maken dat de V.S. iets minder succesvol is in het opleggen van economische sancties dan andere democratieën. Echter liggen de succespercentages dicht bij elkaar. Daarom zullen opnieuw enkele binaire logistische regressieanalyses worden gemaakt. Deze binaire logistische regressieanalyses hebben dezelfde opzet als de regressieanalyses in deel A van de analyse. Echter worden alle cases waar de V.S. de belangrijkste *sender* is in deze analyse uitgesloten.

Tabel 7. Model 3: *Sender en Target* regime type zonder de Verenigde Staten

Onafhankelijke variabele	B	SE	P > Z	Exp (B)
<i>Sender</i> regime type	,182	,120	,130	1,199
<i>Target</i> regime type	,013	,126	,918	1,013
Constant	-,037	,263	,887	,963
Nagelkerke pseudo R^2	,008			
N	363			

De resultaten van model 3 lijken op de resultaten uit model 1. *Sender* regime type is net als in tabel 1 dicht bij het bereiken van het 0.1 significantieniveau. De richtingscoëfficiënt is hoger dan in model 1. Verder valt op dat *target* regime type veel verder is van het bereiken van significantie dan in model 1. Daarnaast is de richtingscoëfficiënt van *target* regime type een stuk lager dan in model 1. In deel A van de analyse werd het verband tussen *sender* regime type en het succes van sancties in het model met alleen *sender* en *target* regime type onderdrukt. Door het toevoegen van variabelen werd het verband tussen *sender* regime type en succes duidelijk. Waarschijnlijk wordt in model 3 hetzelfde verband onderdrukt. Daarom worden dezelfde variabelen toegevoegd aan model 3.

Tabel 8. Model 4: Volledig model zonder de Verenigde Staten

Onafhankelijke variabele	B	SE	P > Z	Exp (B)
<i>Sender</i> regime type	,304	,146	,037	1,355
<i>Target</i> regime type	,050	,144	,729	1,051
Kosten <i>target</i>	,953	,255	,000	2,594
Kosten <i>sender</i>	-,609	,554	,271	,544
Beginjaar	-,004	,008	,627	,996
Instellen sanctie	,080	,241	,740	1,083
Constant	6,942	16,208	,668	1,035*10 ³
Nagelkerke pseudo R ²	,092			
N	307			

De pseudo-R square is in model 4 hoger dan in de eerdere modellen. De variabele die in deze scriptie onderzocht wordt, *sender* regime type, is in model 4 significant op een .05 significantieniveau. De variabele was in model 2 op hetzelfde niveau significant. De coëfficiënt van *sender* regime type is in model 4 aanzienlijk hoger dan in model 2. Hieruit blijkt dat andere democratieën beter zijn in het opleggen van economische sancties dan de V.S. Dit ondersteunt de claim van Hart. Hij zei dat “*democratic states are better sanctioners in spite of the U.S. rather than because of the U.S.*” (Hart, 2000, blz.280). De modellen uit dit onderzoek onderschrijven de bevindingen van Hart.

De kosten voor de *target* is in het vierde model significant. In model 2 is deze variabele ook significant. De richtingscoëfficiënt is nagenoeg gelijk gebleven. Het uitsluiten van de V.S. heeft dus geen invloed op deze variabele. Daarnaast is het opvallend dat de kosten voor de *sender* niet significant zijn in model 4. Deze variabele was wel significant in model 2. De richtingscoëfficiënt van de kosten van de *sender* ligt ook dicht bij 0 dan in model 4. De binnenlandse kosten hebben dus wel invloed als de V.S. is meegenomen. Als cases waar de V.S. de belangrijkste *sender* is worden uitgesloten hebben de binnenlandse kosten geen invloed op het succes van de sanctie.

Tot slot is het opvallend dat het regime type van *target* in model 4 veel verder uit de buurt van significantie op het .1 niveau is gekomen. In model 1 en 2 ligt *target* regime type een stuk dichterbij het bereiken van significantie dan in model 3 en 4. Het blijft echter

opvallend dat deze variabele niet significant is. Eén van de aanbevelingen van HSE is immers: “*Beware autocratic Regimes*” (2007, blz. 166). Hierdoor was de verwachting dat *target* regime type een significante invloed op economische sancties zou hebben.

V. Conclusie

In deze scriptie is gekeken naar de invloed van het *sender* regime type en de Verenigde Staten op het succes van economische sancties. Alle artikelen in de academische literatuur maken gebruik van de HSE dataset. Deze dataset kent te weinig cases om uitspraken te kunnen doen over de V.S. Deze scriptie heeft daarom gebruik gemaakt van de TIES dataset. Vervolgens is geprobeerd om de twee beweringen van Hart te onderzoeken. Ten eerste moest gekeken worden of ook uit de TIES dataset blijkt dat democratieën beter zijn in het opleggen van sancties dan landen met een ander regime type. Ten tweede moest gekeken worden of de V.S. beter of slechter is in het opleggen van sancties dan andere democratieën. Hart kon geen empirisch bewijs leveren voor de tweede claim.

In deze scriptie is daarom getracht dit bewijs te leveren. Allereerst moest gekeken worden of de resultaten van Hart ook bewezen kan worden als gebruik wordt gemaakt van de TIES dataset. In tabel 1 en 2 was duidelijk te zien dat deze databases sterk van elkaar verschillen. Daardoor is het belangrijk om de resultaten van Hart te onderzoeken met gebruik van nieuwe data. Zijn conclusie is onderzocht door middel van een kruistabel met het succespercentage van sancties per regime type en twee binaire logistische regressieanalyses. In het tweede deel van de analyse is gekeken naar het succes van sancties die zijn opgelegd door de V.S. en door andere democratieën. Ten eerste is een kruistabel gemaakt met de succespercentages van sancties die zijn opgelegd door de V.S. en sancties die zijn opgelegd door andere democratieën. Vervolgens zijn opnieuw twee binaire logistische regressieanalyses gemaakt. Bij deze regressieanalyses zijn alle cases waar de V.S. de *sender* is uitgesloten.

De resultaten wijzen uit dat *sender* regime type en de V.S. als oplegger van invloed zijn op het succes van economische sancties. *Sender* regime type heeft enige invloed op het succes van de economische sanctie. Uit een kruistabel blijkt dat autocratieën slechter zijn in het opleggen van sancties dan anocratieën en democratieën. Het succespercentage van democratieën en anocratieën is ongeveer gelijk. Anocratieën verzenden echter zeer weinig sancties.

Bij de logistische regressieanalyses bleek *sender* regime type pas significant te zijn toen meer variabelen waren toegevoegd aan het model. In de eerste regressieanalyse, met

alleen *sender* en *target* regime type was dit nog niet het geval. Andere verbanden onderdrukte het verband tussen *sender* regime type en het succes van de sanctie. Omdat de richtingscoëfficiënt hoger dan nul is blijken democratieën beter in het opleggen van economische sancties dan landen met een ander regime type. Hiermee wordt de eerste claim van Hart ondersteund.

Ook de tweede claim van Hart wordt ondersteund door de resultaten uit de analyse. Hart zei dat democratieën succesvollere *senders* zijn “ondanks de Verenigde Staten” (2000, blz. 280). Hart (2000) leverde geen empirisch bewijs voor deze claim. Deze scriptie heeft, met succes, getracht dat bewijs te leveren. Ten eerste is in een kruistabel gekeken naar het succespercentage van sancties opgelegd door de Verenigde Staten en door andere democratieën. Zoals te zien is in tabel 6 is het succespercentage van andere democratieën iets hoger dan het succespercentage van de sancties van de V.S.

Uit de logistische regressieanalyse ontstaat hetzelfde beeld als uit de kruistabel. Dit is goed te zien door tabel 5 en tabel 8 te vergelijken. De richtingscoëfficiënt van *sender* regime type is hoger zodra cases met de V.S. zijn uitgesloten. Hieruit blijkt dat democratieën succesvoller zijn in het opleggen van economische sancties. Bovendien blijft *sender* regime type significant op een .05 niveau. Dit is opvallend gezien het feit dat de V.S. veruit de grootste gebruiker van economische sancties is. Daarnaast is het aandeel van de V.S. in de wereldeconomie groot. Hierdoor zou de V.S. makkelijker hoge kosten kunnen opleggen door middel van economische sancties. Uit alle logistische regressieanalyses blijkt dat kosten voor de *target* een belangrijke variabele is die effect heeft op het succes van sancties. Hierdoor is het opvallend dat blijkt dat de V.S. minder succesvol is in het opleggen van economische sancties dan andere democratieën.

Tot slot valt de variabele *target* regime op. Deze variabele bereikte in geen van de modellen significantie. Het regime type van de *target* heeft geen invloed op het succes van sancties. Het is opmerkelijk dat de modellen uit dit onderzoek de aanbeveling van HSE niet ondersteunen. Anderzijds tonen de tabellen 1 en 2 aan dat er een duidelijk verschil is tussen de HSE en de TIES dataset bij frequentie van sancties per regime type. Volgens de TIES dataset worden er veel meer sancties tussen democratieën opgelegd. Mogelijk verklaart het verschil tussen de datasets de opvallende resultaten van *target* regime type. Toch is het opvallend dat er een groot verschil zit tussen model 2 en model 4. Als het alleen aan de dataset ligt, moeten de resultaten van de modellen dichter bij elkaar liggen.

Bibliografie

- Baldwin, D.A. (1985). *Economic Statecraft*. Princeton, Verenigde Staten: Princeton University Press.
- Cox, Dan G.& A. Cooper Drury. (2006). Democratic Sanctions: Connecting the Democratic Peace and Economic Sanctions. *Journal of Peace Research*, vol. 43 (6), 709-722
- Drury, A.C. (1998). Revisiting Economic Sanctions Reconsidered. *Journal of Peace Research*, vol. 35 (4), 479-509.
- Freedman, D.A. (2009). *Statistical Models: Theory and Practice*. Cambridge, Groot Britannië: Cambridge University Press.
- French, D.B. (1998). Economic Sanctions Imposed by the United States Against Cuba: The Thirty-Nine Year old Embargo Culminating with the Cuban Liberty and Democratic Solidarity (Libertad) Act of 1996. *University of Miami international and comparative law review*, vol. 7 (1), 1-26
- Hafner-Burton, E. M. & A.H. Montgomery. (2008). The hegemon's purse: No economic peace between democracies. *Journal of Peace Research*, vol. 45(1). 111–120.
- Hague, R. & M. Harrop. (2010). *Comparative Government and Politics: An Introduction*. Hampshire, Engeland: Palgrave macmillan.
- Hart, R.A. (2000). Democracy and the Successful use of economic sanctions. *Political Research Quarterly*, vol. 53 (2), 267-284.
- Hufbauer, Gary Clyde. Jeffrey J. Schott, Kimberley A. Elliot & Barbara Oegg. (2007). *Economic Sanctions Reconsidered*. 3de editie. Washington, DC: Peterson Institute for International Economics.
- Nossal, K. (1999). Liberal Democratic Regimes, International Sanctions, and Global Governance. In Väyrynen, R (Ed), *Globalization and Global Governance* (pp. 127-150). Lanham: Rowman & Littlefield.
- Lektzian, David J & Mark Souva. (2003). The economic peace between democracies: Economic sanctions and domestic institutions. *Journal of Peace Research*, vol. 40(6), 641–660.
- Lektzian, David J & Mark Souva. (2007). An Institutional Theory of Sanctions Onset an Success. *Journal of Conflict resolution*, vol. 51 (6), 848-871
- Marshall, M.G.& T.R. Gurr. (2013). Polity IV Individual Country Regime Trends, 1946-2013. Beschikbaar: <http://www.systemicpeace.org/polity/polity4.htm>

- Morgan, T.C., N.A. Bapat & Y. Kobayashi. (2013). Threat and Imposition of Sanctions (TIES) Data 4.0 Users' Manual Case Level Data. Beschikbaar: <http://www.unc.edu/~bapat/tiesusersmanualv4.pdf>
- Polachek, S.W. (1997). Why Democracies Cooperate more and Fight less: The relationship between International trade and Cooperation. *Review of International Economics*, 5(3), 295-309
- Reagen, P. & S. Bell. (2010). Changing Lanes or Stuck in the Middle: Why are Anocracies More Prone to Civil Wars?. *Political Science Quarterly*, vol. 63 (4), 747-759.
- Wallace, G.P.R. (2013). Regime type, issues of contention, and economic sanctions: Re-evaluating the economic peace between democracies. *Journal of Peace Research*, vol. 50 (4), 479-493
- Yang, j., H. Askari, J. Forrer & H. Teegen. (2004). US sanctions: An Empirical Study. *The International Trade Journal*, vol. 18 (1), 23-62.